

Til nr. 4.

Efter de gældende regler i bekendtgørelse om registrering og syn af motorkøretøjer m.v. kan herboende kun under ganske særlige omstændigheder anvende udenlandsk indregistrerede køretøjer her i landet. Udenfor disse tilfælde skal køretøjerne registreres her i landet. Dette indebærer almindeligvis, at der skal betales fuld registreringsafgift af et køretøj som led i køretøjets registrering.

Det foreslås, at de statslige told- og skattemyndigheder under omstændigheder som fastsat i forslaget § 3 a, stk. 1, nr. 1 og 2, efter ansøgning skal kunne meddele tilladelse til, at afgiften af registreringspligtige køretøjer, der registreres med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet, kan betales løbende med en procentdel pr. kvartal af den beregnede registreringsafgift.

I medfør af den nugældende § 3, stk. 1, i registreringsafgiftsloven kan udlændinge få tilladelse til at betale registreringsafgiften af deres køretøjer med 1 pct. pr. påbegyndt måned, når de pågældende er her i landet på et tidsbegrænset ophold af højst 3 års varighed.

Den foreslåede regel i § 3 a, stk. 1, nr. 1, afløser den nuværende regel i § 3, stk. 1. Efter forslaget kan køretøjer, der tilhører udlændinge, og som disse skal benytte under et tidsbegrænset ophold her i landet, omfattes af ordningen.

Den foreslåede regel er som udgangspunkt en videreførelse af den nuværende ordning. Dog bliver der indført et tillæg til afgiften, jf. nedenfor, og den nuværende grænse på tre år ophæves, idet der ikke er fundet grundlag for at operere med to forskellige ordninger, da forholdene i alt væsentligt kan sidestilles.

Tre års grænsen afløses af en bestemmelse om, at tilladelsen bortfalder, når udlændingen tager varigt ophold her i landet. Varigt ophold foreligger eksempelvis i forbindelse med en permanent opholdstilladelse.

Efter forslaget til § 3 a, stk. 1, nr. 2, kan køretøjer, som en virksomhed eller et fast driftssted i udlandet som led i arbejdsforholdet stiller til rådighed for en herboende med henblik på arbejdsmæssig og privat anvendelse i det pågældende udland eller her i landet omfattes af ordningen, når beskæftigelse hos virksomheden eller det faste driftssted udgør den herboendes hovederhverv. Der sigtes herved til den traditionelle firmabilsituation, men hvor brugeren er grænsegænger.

Ordningen gælder både for køretøjer, som virksomheden selv ejer og for køretøjer, som virksomheden leaser, uanset om leasingaftalen indgås med et dansk eller et udenlandsk leasingselskab. Der er således ikke

noget til hinder for indgåelse af en leasingaftale mellem en udenlandsk virksomhed og et dansk leasingselskab vedrørende køretøjer, der er omfattet af reglen i loven § 2, stk. 1, nr. 15 (valutaudlejningbiler). Stiller den udenlandske virksomhed et sådant køretøj til rådighed for en herboende ansat, bl.a. med henblik på køretøjets anvendelse her i landet, bliver køretøjet registreringspligtigt og kan, såfremt betingelserne herfor er opfyldt, henføres under ordningen med betaling af løbende registreringsafgift. I alle andre tilfælde vil det forsvare sig i strid med reglerne at udleje afgiftsfrie danske eller udenlandske biler til herboende, der anvender dem her i landet. Et leasingfirma kan således fortsat ikke stille en afgiftsfri valutaudlejningbil til rådighed direkte overfor en herboende.

Køretøjerne kan vælges indregistreret på danske plader eller beholde de udenlandske nummerplader. Forskellen ligger i, at ved registrering på danske plader betales vægtafgift eller grøn ejerafgift til Danmark, hvorimod køretøjer på udenlandske plader betaler periodiske afgifter til det land, hvor de er registreret.

For at kunne omfattes af ordningen, skal den pågældende virksomhed have hjemsted i udlandet eller være en virksomhed med et fast driftssted i udlandet. Virksomheden skal således drives af en fysisk eller juridisk person, der er skattemæssigt hjemmehørende i en fremmed stat, herunder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Fast driftssted fastlægges på grundlag af definitionen i OECD's modeloverenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning.

Det er en betingelse, at den herboende, som får firmabilen stillet til rådighed, har sit hovederhverv ved at gøre tjeneste for den udenlandske virksomhed. Et hovederhverv foreligger, når den herboende er beskæftiget hos den udenlandske virksomhed i, hvad der normalt svarer til en fuldtidsstilling inden for det pågældende erhverv, eller den pågældende som minimum oppebærer mere end halvdelen af sin arbejdsindkomst fra arbejde for den udenlandske virksomhed. Det er endvidere ikke tilstrækkeligt, at den herboende formelt er ansat i den udenlandske virksomhed, men faktisk udfører sit arbejde for et herværende moderselskab, datterselskab, fast driftssted eller lignende.

En firmabil, der stilles til rådighed for en grænsegænger, anses som udgangspunkt for at skulle anvendes i både arbejdsgiver- og arbejdstagerstaten, hvilket også er lagt til grund i nærværende forslag. I en teoretisk situation, hvor en herboende udelukkende skal anvende bilen her i landet, foreligger der ikke grænseoverskridende virksomhed med køretøjet, og dermed er der ikke basis for at køretøjet omfattes af ordnin-